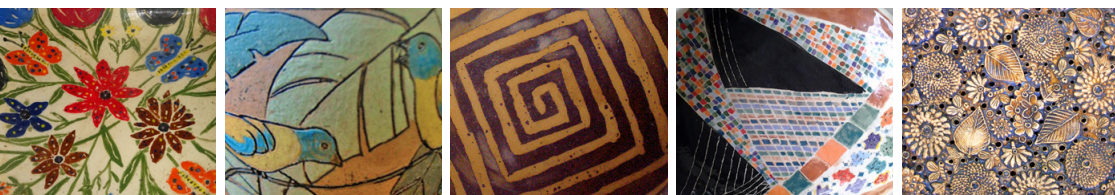

הקסם שביצירה הקרמית

קרמיקה אומנותית - אמנון ישראלי ותלמידים

ג'נט לבקוביץ | דנה ליפשיץ | הרווי קליינמן | מייק תדהר

מוזיאון בית אורי ורמי נחושטן אשדות יעקב מאוחד

הקסם שביצירה הקרמית

קרמיקה אומנותית - אמנון ישראלי ותלמידים

ג'נט לבקוביץ | דנה ליפשיץ | הרווי קליינמן | מייק תדהר

מוזיאון בית אורי ורמי נחושתי - אשדות יעקב מאוחד

אוצרת: רות שדמון

מנהלת וגזברית: אורית כהן

מנהלת חשבונות: אריאלה ישראלי

רשמת: אורלי לנצט יוסף

עיצוב ותחזוקה: ולדימיר אזבל

מדריכה: עמית לונדנר

חברי הועד המנהל:

רואה חשבון מרק לינטון- יו"ר

ישראל ביטנר

סמדר ינאי

עדנה סולודר

עו"ד אבנר צור

אריאל שגיא

ועדת ביקורת:

אבי סתיו

רחל אפרת

הפקת קטלוג : רות שדמון

הגהות: אילנה בן יהודה

עיצוב גרפי ודפוס: סטודיו קו 2. אפיקים

תודה מיוחדת לצילה ישראלי

התערוכה והקטלוג באדיבות

קיבוץ אשדות יעקב מאוחד

מועצה אזורית עמק הירדן

משרד התרבות והספורט

אוצרת: רות שדמון

ה' באייר תשע"ה. אפריל 2015

הקסם שביצירה הקרמית

קרמיקה אומנותית - אמנון ישראלי ותלמידים

על התערוכה

לפני זמן מה, נערכה ברמת גן תערוכת קרמיקה גדולה, בשם "דורות". בתערוכה הוצגו עבודותיהם של שניים: הדוויג גרוסמן - המכונה "אם הקרמיקה בישראל", שהקימה דורות רבים של תלמידים, ואנוכי - התלמיד האחרון שלה.

למדתי אצלה מספר שנים וקיבלתי ממנה בסיס רחב ועשיר, של המקצוע האמנותי הייחודי הזה. מאז עברו שנים. היצגתי בתערוכות בארץ ובחו"ל, זכיתי בפרסים על עבודתי, ולימדתי תלמידים רבים.

בתערוכה הנוכחית מוצגות עבודותיהם של ארבעה מתלמידי, ועבודות שלי. אני רואה בה המשך ישיר של אותה תערוכה ברמת גן, באותו נושא של "דורות".

מציגים:

הרווי קליינמן - מאייר ספרים. הציור והעיטור והדרך המיוחדת שמצא לשלב זאת על גבי הכלים מאפיינים את עבודתו.

דנה ליפשיץ - ארכיטקטית. עולם הצורות הוא החשוב לה ונוסף על כך - עיטור מיוחד המלווה את הצורות, תוך חלוקת שטח מעניינת ומפתיעה.

ג'נט לבקוביץ - ספרנית. מתוך אהבתה רבת השנים לאומנות בכלל - מצאה דרך צבעונית, עדינה וייחודית, לה ולעבודתה.

מייק תדהר - הנועז והנסיוני שבחבורה. מפתיע תמיד בספונטניות היצירתית שלו. גם לכלי שרחוק עדיין משלימות מבחינה טכנית - הוא ימצא פיתרון ייחודי, שיגבר על הטכניקה, וייצור משהו חדש ולא צפוי.

צריך לדעת שאין שלימות; תמיד יש עוד לאן לשאוף להגיע. וכאשר לומדים ועובדים באותו מקום - יש השפעות הדדיות רבות. אישית, אני תמיד נהנה מאוד לראות את התוצאות, ומקווה, שלא רק אני.

באשר לחלקי בתערוכה:

עבודותי בתערוכה הן מעין נגיעות, בנושאים בהם עסקתי לאורך הדרך. חלקן מלפני כ-40 שנה, חלקן מאמצע הדרך, ועבודות לא מועטות הן מהשנים האחרונות. במכוון שילבתי עבודות מהתקופות השונות ללא תאריכים. בעיני מה שחשוב באמת היא רוח העבודה והיצירה.

אתה לוקח גוש בוץ ויוצר ממנו כלי, שיש בו איזו חוויה מרוממת. סוג של חוויה, שקשה להגדירה במדויק. אין ספק, שכדי להצליח וליצור את אותה חוויה - נדרש ידע רב והתמחות בכל תחומי המקצוע: טכנולוגיה, כימיה, שריפה בתנור, ידע על עולם הצורות והצבעים, פתיחות לסובב אותנו, רגישות לטבע על כל היבטיו והשתנותו האין סופית ועוד ועוד.

לאחד את הכל, ולצקת זאת לשלימות אחת בכלי קטן, ללא הסברים ודיבורים; לתת לכלי לדבר בשפתו המיוחדת - . זוהי המטרה האמיתית של העבודה שלנו. אני מקווה שהשפה המיוחדת הזאת תדבר גם אל באי התערוכה.

אני מודה למוזיאון "בית אורי ורמי" על היוזמה לתערוכה, על האכסניה הנהדרת שניתנה לנו, ולכל מי שעזר בהקמת התערוכה.

נוסף על כך, תודתי גם לאשדות יעקב מאוחד, בו נולדתי וגדלתי. אין ספק, שאותו חלק יפה בחיי העשיר אותי בחוויות רבות, ועקבותיהן טבועות בנפשי. בוודאי שמהו מזה שורה ונמצא גם בעבודות הקדרות המוצגות בתערוכה זו.

אמנון ישראלי

אמנון ישראלי

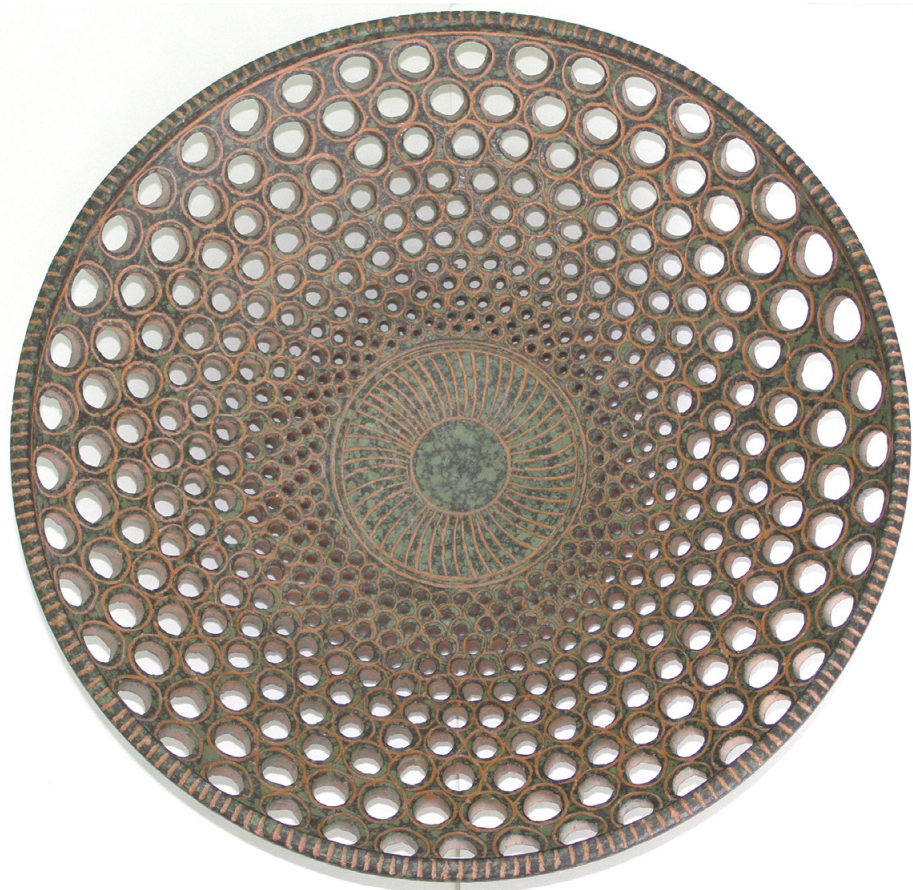
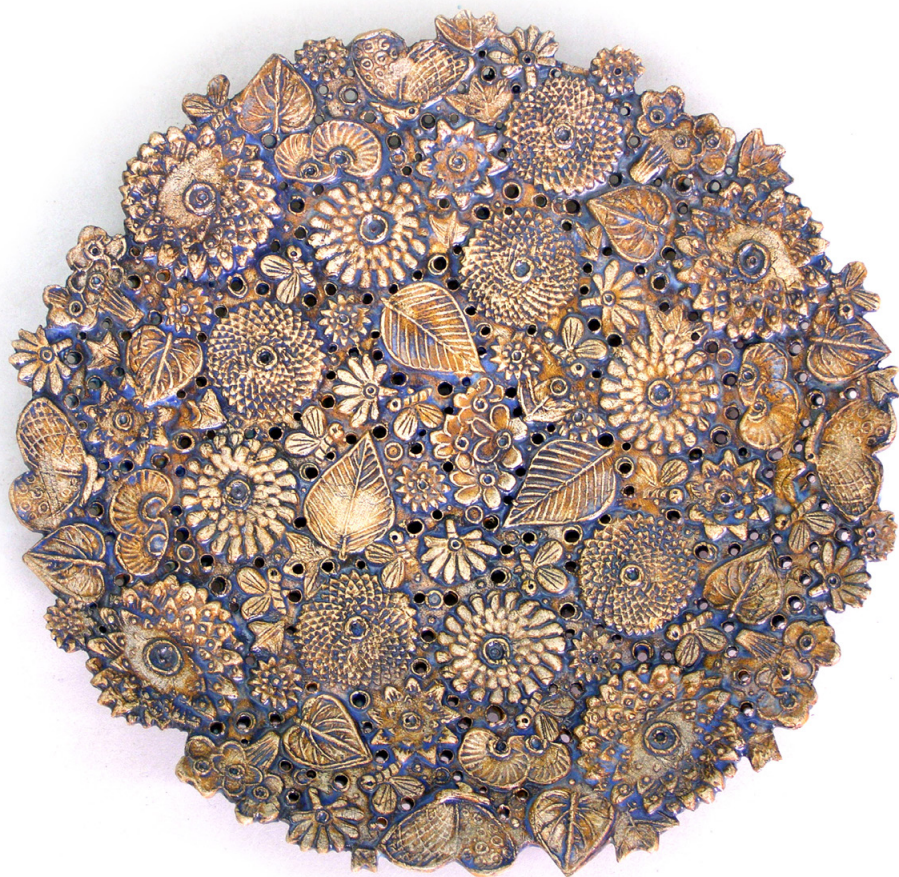
אמנון אינו נוטה להיגרר אחרי "אופנות". הקדרות היא אורח חיים לו. מי שמחזיק בידו חפץ משלו מתענג על הצורה המושלמת והמערך הדקורטיבי המקפל בתוכו פרטי-פרטים הנחשפים לעין על משמעויותיהם. אמנון, קרמיקאי מופלא וצנוע, הוא מן המצויינים שבאמני הקרמיקה בארץ ובעולם.

ד"ר עירית ציפר אוצרת קרמיקה ונחושתן

מוותיקי הקדרים בארץ, הוא יוצר בעל בסיס מקצועי ואמנותי איתן, הרואה במלאכת האובניים את ליבה של אמנות הקרמיקה. בראשית דרכו יצר על האובניים יצירות גדולות ממדים שתפחו לצורות שונות, מכלי קיבול פונקציונליים ועד פסלי בעלי-חיים, ובעיקר ציפורים שמנמנות. פני השטח זכו לעיטור אורנמנטלי בצבעי חיפוי (אנגוב) בגווני אדמה או ססגוניים, שבו גילה תמיד עולם שלם לפיתוח צורני, תוך חיפוש אחר דרך ביטוי משלו. אחרי תערוכת היחיד שלו במוזיאון הארץ כתבה מורתו הדייג גרוסמן לאוצרות: "ראיית העולם הדמיונית של אמנון היא בלתי רגילה, נאיבית ומוזרה. יש שהיא עממית ופולקלורית, לעיתים סוריאליסטית ולפעמים מחושבת ומתוכננת, ותמיד מגיעה להבעה אישית. אחרי שליטתו בצורות היסוד של הקדרות והבנה פיסולית, רכש גם שליטה טובה על המכחול במשחק של נקודה, קו ושטח, כשנקודת המוצא לפי אופיו היא בניית העיטורים המורכבים מאלמנטים קטנטנים, שלבסוף הוא מביא לאחדות עיטור וצורה עם צבעוניות רבגונית..."

במרוצת השנים קטנו יצירותיו. מכלים גדולים עבר ליצירות מיניאטוריות בנויות על האובניים, דקות הדופן וקלילות. גם כאן זוכה הצורה המתפתחת על הגלגל לעיטור מפורט ומדוקדק, הצומח אורגנית עם הפורמט הקטנטן של הכלי. יש שהוא צובט קעריות לצורת ציפורים, שאת פרטיהן הוא מוסיף בכיור ובחריתה. יש שתבליט זעיר או ציור מיניאטורי מעטרים את הכלים הקטנים, בצבעי חיפוי. יש שהוא מכתים את הציור בזיגוג, המשווה לו בוהק ועומק. הדגמים הפרחוניים הם גרסה מרוכזת של גן פורח, ואילו הציפורים שלו פורשות כנף וזנב ססגוני מרובה עיניים, כשל טווס. יש שהוא מתנסה בטיפולים שונים בפני השטח, בחיתוך הדפנות לפיאות (פאסטים), שאותן הוא מחפה או מזגג בזיגוגים שונים, המשווים ליצירות מראה של אבן חן מגולפת. במרוצת השנים אף שכלל דרך עיטור נוספת בחותמות שהוא יוצר ומטביע בצפיפות אסתטית על גופים מעוצבים בדפוס. ביצירות אלו הוא מכניע בנועם את הפחד מפני החלל (*horror vacui*). רבות מיצירותיו המוטבעות - צלחות בגדלים שונים - מזוגגות טורקיז ומאזכרות קרמיקה אסלאמית לחוצה לדפוס. וכשהוא מזגג בירקרק-סלדון, הוא מתרפק על הקרמיקה של המזרח הרחוק. הפורמט המיניאטורי פתח לו נתיב בעיצוב תכשיטים, כמו סיכות פריפה מעודנות העשויות אף הן על האובניים, או חתוכות מדפי חומר, מעוטרת בתבליט או בציור זעירי ואזורי, כאילו לא היו כלל עשויות מן האדמה, וחרוזים שהוא לש ומטביע בחותמות.

הרווי קליינמן Harvey Klineman

נולדתי בארצות הברית בשנת 1937
 עבדתי שם כמאייר כרטיסי ברכה ואיור להדפסה על טקסטיל לביגוד בתחום האופנה.
 עליתי לארץ במרץ 1976.
 עבדתי בירושלים כמעצב גרפי ומאייר עבור שני גרפיקאים ידועים.
 כמעצב ומאייר בחברת ספרים עיצבתי ואיירתי מאות עטיפות ספרים, ואיירתי עשרות ספרי ילדים.
 התחלתי להתעניין בקרמיקה לפני 8 שנים ואז התחלתי ללמוד בחוג של אמנון ישראלי.
 אני גר בירושלים עם אשתי לסלי. יש לנו שני ילדים ושלושה נכדים.

דנה ליפשיץ

אדריכלית. אם לשניים. תושבת העיר ירושלים.
 בוגרת הפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים, הטכניון חיפה 1993.
 משנת 2003 עובדת כאדריכלית עצמאית באדריכלות, עיצוב פנים ועיצוב גינות.
 עוסקת בייעוץ לנגישות הסביבה הבנויה, עבור אנשים עם מוגבלויות.
 בעלת תעודת "מלווה בנייה ירוקה" מטעם מכון התקנים הישראלי.
 משנת 2007 עוסקת בהוראת האדריכלות והעיצוב במסגרת מערך לימודי
 ההמשך של האוניברסיטה הפתוחה ובמחלקה להנדסאי אדריכלות, בי"ס "אורט"
 הנדסאים ירושלים וכן בהוראת הנגישות בקורס הכשרת "מורשי נגישות מיבנים
 תשתיות וסביבה" במסגרת היחידה ללימודי חוץ והמשך ב"מרכז האוניברסיטאי
 אריאל בשומרון".
 עוסקת בקדרות משנת 2002. הציגה את עבודותיה בגלריה "המגדלור" במסגרת
 התערוכה "ארכיארט" (אמנות של אדריכלים ישראלים, 2007).

ג'נט לבקוביץ

ג'נט לבקוביץ נולדה והתחנכה בקליבלנד, אוהיו, שבארה"ב. היא עלתה לארץ לאחר סיום תואר ראשון בביולוגיה ותואר שני בספרנות.

את רוב שנות עבודתה עשתה באוניברסיטה העברית בירושלים, בספריות שונות: רפואה, פסיכולוגיה ומדעי הרוח והחברה בהר הצופים. עיקר מאמציה הושקעו בהטמעת המערכת הממוחשבת בספריה למדעי הרוח והחברה ובבניה ואחזקה של אתר הבית של הספרייה.

מאז בית הספר התיכון ג'נט שרה במקהלות שונות בחו"ל ובארץ. בשנים האחרונות, מלבד השתתפותה הפעילה והמתמידה בחוגי קדרות, היא מושפעת מאוד מאמנויות המזרח, ולומדת טאי צ'י, אמנות הבונסאי, וגם עוסקת בקיפולי נייר - אוריגאמי.

מייק תדהר

במהלך שנות עבודתו הקפיד להשתתף בסדנת הקרמיקה של אמנון ישראלי, שם מצא מרגוע ושחרור ליצור האמנותיים במשך כ-9 שנים. בימים אלה, לאחר מעבר למושב, עוסק בהתנדבות בטיפול בוסתן של פירות אקזוטיים בחצר ביתו ובפרויקט ציבורי באותו נושא, שנמצא ברשות הרבים במושב.

מוזיאון בית אורי ורמי נחושתן אשדות יעקב מאוחד

ה' באייר תשע"ה. אפריל 2015